

عنوان مقاله:

سبک شناسی شهرآشوب های مسعود سعد سلمان

محل انتشار:

مجله تفسیر و تحلیل متون زبان و ادبیات فارسی (دهخدا)، دوره 13، شماره 49 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 29

نویسندگان:

پروین بخردی - دانشجوی دکتری گروه زبان و ادبیات فارسی، واحد کاشان، دانشگاه آزاد اسلامی، کاشان، ایران.

سیروس شمیسا - استاد گروه زبان و ادبیات فارسی، واحد کاشان، دانشگاه آزاد اسلامی، کاشان، ایران.

عبدالرضا مدرس زاده - دانشیار گروه زبان و ادبیات فارسی، واحد کاشان، دانشگاه آزاد اسلامی، کاشان، ایران.

خلاصه مقاله:

شهرآشوب شعری است که در هجو یک شهر، نکوهش مردم آن شهر و یا در مورد پیشه ها و صاحبان آن پیشه ها و سرگرمی های اجتماع سروده شده است و مسعودسعد سلمان را مبتکر این نوع ادبی دانسته اند. مسعودسعد از شاعران قرن پنجم و ششم هجری قمری و نام بردار به بزرگترین حبسیه سرای شعر فارسی است. شعر مسعودسعد در قالب های: قصیده، غزل، قطعه، مثنوی، ترجیع بند، مسمط، مستزاد و رباعی است و او را مبتکر قالب مستزاد نیز دانسته اند. در این پژوهش با استفاده از روش تحلیل محتوا، پس از بررسی سبک شهرآشوب های مسعودسعد خواهیم دید که زبان و ادبیات شاعر آمیخته به طنز و هزل است و این اثر بازتابی از اجتماع و زندگی مردمی است که دور از دربارها هستند. روش ما در سبک شناسی، بررسی ویژگی های زبانی (لایه های: آوایی، واژگانی، دستوری)، ویژگی های ادبی (لایه بلاغی که شامل بررسی های بدیع معنوی و بیان است) و ویژگی های فکری اثر است. این تحقیق به روش توصیفی- تحلیلی انجام گرفته است.

کلمات کلیدی:

سبک شناسی شعر، قرن ششم، شهرآشوب، مسعود سعد سلمان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1324498>

